

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 (ב) וְזֶה-לְשׁוֹן מֵאִמֶּר רבנו הזקן הנ"ל בפיקלאף¹⁶ בכרכים של
 2 כתבי היד: פָּשֶׁם שְׁצוּעֵקִים החסידים ב'יחידות' אצל הרבי על
 3 רחוקו מֵאֲלָקִים חיים ומבקשים עצה והדרכה להתעלות מהמצב הזה
 4 ולהתקרב לאלוקות, פֶּן וְיִתֵּר מִכֵּן כָּל נִשְׁמָה בַּעֲלוֹתָהּ בְּלִילָה
 5 למעלה, לשאוב חיים חדשים
 6 מאלוקות - צוּעֵקָת בְּקוֹל מֵרַעַל
 7 רחוקה מֵאֲלָקִים חיים, וְאִמֶּר
 8 על פסוק "וְאִשָּׁה אֶחָת מִנְּשֵׁי
 9 בְּנֵי הַנְּבִיאִים" כו': "אִשָּׁה"
 10 הִיא בְּחִינַת נִשְׁמָה הַנִּקְרָאת
 11 אִשָּׁה יְרָאת ה' כלשון הכתוב
 12 במשלי בפרק 'אשת חיל, "אֶחָת" -
 13 אִשָּׁר הִיא אֶחָת מֵאוֹדֶת עִם
 14 הַיְוָי' הנשמה מאוחדת עם הקדוש
 15 ברוך הוא ואינה מציאות נפרדת בפני
 16 עצמה. "מִנְּשֵׁי בְּנֵי הַנְּבִיאִים"
 17 שְׁהוּא הקשר של כל נשמה עם
 18 אלוקות הוא פְּעֻנָן הַנְּבוּאָה,
 19 שְׁעֻנָן הַנְּבוּאָה הוא מְלִשׁוֹן
 20 נִיב שְׁפָתַיִם¹⁷ ענין הריבור
 21 שְׁמֻקְבָּלִים כל הנבראים מִבְּחִינַת
 22 דְּבַר הַיְוָי' המהווה ומקיים ומחיה
 23 אותם, פֶּן כָּל נִשְׁמָה של כל יהודי
 24 הִיא כְּלֵי קִיבוּל כְּלֵי רֵאוּי וּמֵתַיִם
 25 לְקַבֵּל ולקלוט בתוכה הַשְּׁגוֹת
 26 לדעת את ה' וְגִילוּי אֲלָקוֹת¹⁸
 27 ולהיות כְּלֵי רֵאוּי לְקִלוֹט אֹרֶךְ.
 28 וכל אחת מהנשמות "צְעָקָה אֶל
 29 אֱלֹהֵי־שֵׁע", המילה "אלישע" היא
 30 נוֹטְרִיקוֹן "אֶלֵי שֵׁע" מְלִשׁוֹן
 31 וְיִשֵׁע ויפן ה' אֶל הֶבֶל כו',
 32 פִּירוּשׁ "שֵׁע אֶלֵי" כלומר,
 33 "אלישע" משמעו פנייה אל הקדוש-
 34 ברוך-הוא. והכתוב ממשיך ומתאר את
 35 מצבה של הנשמה הוועקת על הרוחוק
 36 שלה מאלוקות. ומצבה הלא רצוי של
 37 הנשמה מתואר במילים "צְבָדָךְ
 38 אִישֵׁי מֵת" פִּירוּשׁ: אִישֵׁי - הוּא אוֹתוֹת אֵשׁ יו"ד¹⁹ שְׁבָחִינַת

אֵשׁ יו"ד אש של אלוקות שְׁהִיָּה אֲצִלֵי בְּהַתְּלַהֲבוֹת וְהַתְּלַהֲטוֹת
 אֶהְבֶּה לַה' בְּרִשְׁפֵי אֵשׁ מִתּוֹךְ רִצּוֹן וְתִשׁוּקָה לְבַטֵּל אֶת הַיִּשׁוּת הַעֲצִמִית
 לְהַקְלֵל לְהִיּוֹת נִכְלָל וְלְהַבְטִיל לְהַתְּבַטֵּל לְגַמְרֵי עַד כְּדֵי אֲבֹן הַמְצִיאוֹת
 הַאִישִׁית בְּבַחֲינַת יו"ד שְׁהִיָּה בְּחִינַת חֲכָמָה עֵלְאָה הַחֲכָמָה הָאֱלֹקִית
 הַעֲלִינָה (כמבואר בחסידות שעניינה
 של ספירת החכמה הוא ביטול
 לאלוקות והיא נרמזת באות יו"ד של
 הו"י שצורתה כנקודה בלבד) - מֵת
 אֲצִלֵי וְהַאֲהָבָה וְהַתְּלַהֲבוֹת
 וְהַתְּשׁוּקָה הוּו כְּכֹר לֹא קִיַּמְתָּ בָאֵדָם.
 "וְאִתָּה יִדְעַת פִּי עֲבָדְךָ הִיָּה
 יָרָא אֶת הַיְוָי'", פִּירוּשׁ: יָרָא
 - אוֹתוֹת יָרָא, שְׁהִיָּה בּו
 כַח²⁰ לְהוֹסִיף תּוֹסֶפֶת אֹרֶךְ
 בְּהַיְוָי' וְעַתָּה לְאַחַר שִׁמְת', הַכּוּחַ הַזֶּה
 לֹא קִיַּם עוֹד, "וְהַנּוֹשָׁה כָּא
 לְקַחַת אֶת שְׁנֵי יְלָדֵי לּו
 לְעַבְדִּים", לְפִי פִּשְׁטוֹ שֶׁל מִקְרָא,
 הַנּוֹשָׂה הוּא הַמְלוּוָה שְׁבָא לְגַבֹּת אֶת
 חוּבוֹ, וְלִפִּי פְּנִימִיּוֹת הַעֲנִינִים
 פִּירוּשׁ: "וְהַנּוֹשָׁה" - מְלִשׁוֹן
 "כִּי נִשְׁנֵי אֲלָקִים"²¹, גֵּרַם לִי
 לְשִׁכּוּחַ שְׁנֵי קִאֵי מִכּוּחַ עַל
 הַנֶּפֶשׁ הַבְּהִמִית שְׁהִיָּה
 מְשַׁפְּחַת אוֹתִי אֶת הַנִּשְׁמָה
 מֵאֲלָקוֹת, "כָּא לְקַחַת אֶת שְׁנֵי
 יְלָדֵי" שְׁנֵי הַיְלָדִים שֶׁהִנֵּפֶשׁ הַבְּהִמִית
 רוֹצֵה לְהַשְׁכִּיחַ מִהַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית הֵם
 דְּחִילוֹ וְרַחֲמֵימוֹ, יָרָא וְהַאֲהָבָה,
 וְהוּא הַנֶּפֶשׁ הַבְּהִמִית רוֹצֵה
 שְׁיָהוּ לּו לְעַבְדִּים²² שְׁהִירָא
 וְהַאֲהָבָה לֹא הִיּוּ לְאֱלֹקוֹת אֵלָא
 לְעֲנִינִים שֶׁל הַנֶּפֶשׁ הַבְּהִמִית, הִינּוּ
 לְאַהֲבֹת זְרוֹת' שֶׁהֵן אֲהֻבֹת שֶׁל
 תְּאֹת הַגּוֹף, וְלִיְרָאוֹת זְרוֹת'
 כְּמוֹ חֲשֵׁשׁ וְהַדָּאגָה פֶּן יִחְסַר
 לְחַמוֹ שְׁהִיָּה דְבַר לֹא רְצוּי כִּי יְהוּדִי
 צָרִיךְ לְבַטּוֹחַ בְּה' שִׁסְפֹּק לֹא אֶת פִּרְסוֹתוֹ.

(16) לע"ע מצאתי: (א) ב"ביכל הורוויץ" [בוך 1201]. (ב) ב"ביכל וואָלף" [בוך 94] (בלא סימני פיסוק). בכותרת שם: "מאדמו"ר הזקן נבג"מ ז"ע" מה שאמר בלאדי. ובזה"ל אמר" (כן הוא בביכל הורוויץ. בביכל וואָלף, בגנוי נסתרות וכו': שהשיב לאחד על שאלתו ביחידות). (17) לשון הכתוב - ישעי' נז, יט. (18) הדיוק בני הנביאים - ראה בפלח הרמון שם. (19) (עפמ"ש כ" בלקר"ת שלח (מד, ד) אולי יש לבאר:): יו"ד, אות הראשון דשם הו"י. דשם הו"י הוא נעלה מכל השמות שאין נמחקין, דשם הו"י הוא שם המפורש ושם העצם. ובשם הו"י עצמו, היו"ד הוא התחלתו וראשיתו. וראה לקמן "תוס' אור בהו"י". (20) בכת"י הורוויץ: כי כל נשמה בכחה. (21) מקץ מא, נא. (22) (עפמ"שנ" ירמ"י ב, יג) שתיים רעות גו' אותי עזבו גו' לחצוב להם גו' - אולי יש לבאר:): דלכד זאת שהנה"ב משכחת אותו מאלקות ורוצה לבטל ח"ו את האהו"י"